

Medlem fra Hurup (Kierkegaard), at det vilde være urimeligt at lade Jordemødrene beholde Jordlod, men jeg tror, det er rigtigt, at der i Referatet af denne Forhandling udtrykkelig bliver ordret anført, hvad Medicinalkommissionen derom har sagt, thi jeg ved, at der sandsynligvis fra visse Sider kunde blive udtalt en vis Misforståelse med, at Jordemødrene ikke mere ved Hjælp af disse Jordlodder skal være knyttede til Landbruget. Jeg tror, at det gamle Forhold rent socialt set er ret meningsløst, fordi Jordbrug ikke mere er egnet til at være Biforretning. Der findes mangfoldige Jordmodermænd, der er Haandværkere, Skredere, Snedkere o. s. v., og for hvem Jordlodden ikke vil give Nettoindtægt, men være til Ulempe, men med de Vilkaar, hvorunder Jordemødrene kommer til at leve, selv hvis denne Lønningsreform gennemføres, vil de faktisk blive nødt til at assistere deres Mænd i Landbruget, og det er af mange Grunde uheldigt, bl. a. af den Grund, Medicinalkommissionen anfører: „Nyere Erfaringer har vist, at der i Jorden hyppigt findes Mikrober, som, klæbende til den i Jorden arbejdendes Hænder, kan bringes i Berøring med Barselpatienterne og forårsage den alvorligste Skade. De nævnte Erfaringer fører konsekvent til, at alt Jordarbejde egentlig burde være Jordmoderen forbudt, navnlig ogsaa Havearbejde, men udover, hvad der kan opnaas gennem det ovenfor omtalte Forbud mod visse Biskæftigelser og ved en mere og mere udviklet Renlighedssans hos Jordmoderen, lader der sig neppe paa det anførte Punkt naa videre end foreslaaet.“ Medicinalkommissionen har altsaa endog resigneret i Henseende til det Ønske, den her har fremført. Jeg haaber, at det ikke skal kunne vække nogen Modsigelse og mindst af alt hos de Landboere, hvem det i første Række vilde komme til at gaa ud over, hvis Jordemødrene virkelig paadrog sig Smittefarlighed ad denne Vej.

Angaaende § 13 vil jeg rette et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister. Det angaar Pensionsberegningen. Der staar, at naar en Jordmoders Pension beregnes, hører der til de Summer, som skal sammenlægges, 2 Kr. for hver Fødsel, ved hvilken hun aarlig har ydet sin Tjeneste. Jeg ønsker at have Justitsministerens udtrykkelige Udtalelse for, at dette gælder alle de Fødsler, hun har assisteret ved, ikke blot dem indenfor hendes Distrikt. Thi hvis f. Eks. to Jordemødre bor som Naboer i hver sit Distrikt, og den ene

lejlighedsvis, fordi den anden er optaget, kommer til at praktisere i den andens Distrikt, og kun de Fødsler er pensionsgivende, som falder indenfor hendes eget Distrikt, vil der kunne blive et samlet Tab for de to Jordemødre, som jeg er sikker paa ikke er tilsigtet ved Lovforslaget.

Jeg skal nu blot udtale Haabet om, at der ogsaa af Højre her i Salen maa kunnes ydes Tilslutning til Fremme af denne Sag uden Udvalgsbehandling.

Sporon-Fiedler: Det foreliggende Lovforslag medfører en meget betydelig Udgift for Amtskommunerne. Vi er jo vant til Lønningsforhøjelser, men her er Tale om et mægtigt Spring for den faste Løn, nemlig fra 130—160 Kr. til 500—700 Kr., hvilket er en usædvanlig Stigning. Det kunde være mere tiltalende, synes jeg, at sætte den faste Løn ned og forhøje de enkelte Betalinger og indføre en stærkt stigende Skala. Det kunde f. Eks. alle Pebersvende godt gaa med til. Imidlertid kan det jo være, at Jordemødrene er saa betrængte i Øjeblikket, at der er Anledning til hurtig at forbedre deres Kaar. Hidtil har Stillingen som Jordemoder været betragtet som en ganske god Stilling. Talte man om en Jordmodermand, var det Udtryk for, at vedkommende Mand havde sit paa det tørre. Nogen egentlig Nødstilstand har man altsaa ikke kunnet øjne hidtil. At enkelte Jordemødre tjener for lidt, kan godt være, men det maa saa være paa saadanne Steder, hvor der er meget faa Fødsler. Jeg skal ikke udvikle dette nærmere, men vil henstille, at man tager noget Hensyn til Amtskommunernes betydelige Udgifter i denne Henseende.

I § 3 staar der, at Udgifterne til Papir og Porto skal udredes af Staten. Jeg vilde finde det rimeligt, om Jordemødrene saa førte en Korrespondancebog, for muligvis er de ikke altid saa omhyggelige med at holde deres offentlige og private Korrespondance ude fra hinanden.

I andet Stykke af § 4 staar der: „En Jordemoder, der af rette vedkommende faar Ordre til i nogen Tid at afholde sig fra sin Virksomhed paa Grund af Barsel-feber hos en Kvinde, hun har betjent, eller smitsom Sygdom hos det nyfødte Barn, har ikke i den Anledning noget Retskrav paa det offentlige“. Det kan maaske være meget rimeligt, men det er dog ret haardt at berøve Jordmoderen hele Indtægten af Praksis i den Tid. Dette Tilfælde er maaske et af dem, der kommer ind under § 9, hvor der staar, at